

Onsdag den 27. juni.

Endelig lod sommeren sig vise fra sin pænere side, og konen og jeg betænkte os ikke længe før vi lod DAGMAR liste fra broen midt på formiddagen for at nyde en stille frokost ved pælene. Sol og læ - hvad mere kan man forlange. Freden blev pludselig brudt af en infernalsk

larm af måger på Djæveløen, og svaneparret med deres unger forføjede sig skyndsomt med ængstelige blikke.

Hvad var der på færde? Jo, en havørn havde besøgt mågekolonien, skønt enhver ved, at en sådan ikke må betrædes før den 15. juli! Resultatet var en flygtende havørn med bytte og en lang hale af skrigende måger baskende efter sig! Ballade - ballade!

Og som om det ikke var nok, kom en russisk!! X-yacht forbi for udadgående. Efter den spektakel forlod vi krogen og stod ud af fjorden - fra Stevelt med alle sejl sat i en laber solfyldt brise fra SV. Men oplevelserne var ikke forbi: Undervejs mødte vi "Caroline" af Svendborg for indadgående i fin stil.

Sig så ikke, at det er kedeligt at sejle på Haderslev fjord! I Årøsund tankede vi **32 liter diesel** samt to isvafler. Her i havnen blev konen lidt betaget af en action-boat, der lignede en flydende bus uden tag med to rækker sæder. Den havde nok flere hestekræfter end en turistbus: 2 x 350 HK! Vi nøjes med DAGMARs 20 solide af slagsen, som hjalp os ind i fjorden igen og fik os gelejdet hen til "pælene", hvor en genstridig måge meget fornærmet måtte forlade pælepladsen, da vi lagde an til aftenskaftning.

Og i det stille solbeskinnede vand uden skrigende måger og tyvagtige havørne dukker så en fuldt lastet "Caroline" op igen på vej til Musholn Lax med fiskefoder. Det er nu hyggeligt at se et "rigtigt" skiv på fjorden i stedet for de utallige fræsende og larmende motorbåde, der lader hånt om alle regler om færdsel på fjorden!

19 sømil.

SOMMERTOGT.

Tirsdag den 24. juli.

Da først alt godset var stuvet vel ombord, kunne vi bestemt ikke have glemt noget! Det er helt utroligt, hvad en LM28 kan rumme i alle sine gemmer. Ved 20-tiden lod vi fortøjninger gå og sejlede ud ad fjorden i den stille sommer-

aften med Lille Dagmar på slæb, mens solen nærmede sig horisonten bag os. Det var nu så langt henne på året, at bønderne langs fjorden høstede markerne, så den krydrede duft af nyhøstede kornmarker drev ud over fjorden og gjorde kun oplevelsen større. Såvel den blå Thor samt "en lille en" og cigaren gjorde sit til at øge fornøjelsen. Også hovmesteren lod til at være

veltilfreds med situationen, og ved Ørbyhage lagde vi bi for natten ved en ledig bøje. Imens gik solen ned bag træerne på fjordens nordside og en bananlignende måne fulgte med ned under horisonten på sydsiden. Så var vi overladt til os selv i den totalt stille sommer-

natt. Det var svært at løsrive sig for at entre køjerne hen under midnat.

7 sømil.

Onsdag den 25. juli.

En tidlig morgentissetur gjorde et afgørende attentat på nattesøvnen: Hvem kan sove, når fjorden ligger helt blank, mågeskrig blandes med duers kurren strandskaders "kiiiiii" og edderfugles rumlen – og solen rejser sig rød og

stor fra øst? Jeg kan ikke, så tænderne blev skuret og skyllet med kaffe og en Gammel Dansk, mens morgengryet fyldte godt op i cockpit og omegn!

Morgenen blev således fordøjet incl. morgenmad til 8.45, hvor den trofaste ankerbøje blev efterladt, mens DAGMAR stod ud på et solbeskinnet og blank Lillebælt med kurs mod Sønderborg. Kalechen fungerede glimrende som skærm mod den gode sol, der i rigt mål lod sin nåde rinde over os og de

duzinvis af fritidsfiskere fra campingpladsen ved Årøsund. I deres små joller lå de spredt i en skøn uorden syd for Årø, så autopiloten til stadighed måtte korrigeres. Fra Råde Hoved og til Als var der så frit farvand - troede jeg! Mødet med to nordgående motorbåde af Queen Mary størrelsen bragte adrenalinet frem i blodet: lige foran DAGMAR og uden varsel ændrede den ene kurs, så den ville tonse ind i os, hvis vi ikke foretog en skarp undvigemanøvre. Hvad hjælper det at have lommen fuld af penge, når hovedet er fuld af lo...! Fra Assens spottede vi 20-25 gamle skonnerter, der stod

sydpå i bæltet, og vel ankommet til Alssund, fulgtes vi med et par af dem på vej til Sønderborg. Alssund er et flot, flot farevand, og med den sommerson der beskinne vandet, kunne vi rigtig nyde de skovomkransede kyster – dog var der skærpet opmærksomhed omkring den armada af lystbåde, der var stået til søs for at få noget ud af sommeren ligesom DAGMAR. Vi gik gennem Chr. den X's Bro

sammen med Fulton og en hel masse andre ligegyldige skuder. Honnørkajen var forbeholdt armadaen af gamle træskibe, så vi sejlede ind i den store lystbådehavn kl. 13,45, hvor der var god plads. Og så blev der skaffet!

Sønderborg Lystbådehavn har ingen charme! Det er en parkeringsplads for 100-vis af både med adgang til toiletter, bad, el og vand. Men går man en tur ad hjertestien mod slotet, får man nogle prægtige skuer ud over Broager med Dybbøl Mølle og skanserne.

Slotskatten kom lige forbi!

Og ved honnørkajen ved slottet lå en sværm af "oldtimere" fortøjet med udskænkning af fadøl og harmonikamusik i teltet. DET har sviger-sønnerne endnu aldrig kunnet præstere. Grillpladsen ved havnen var vel besøgt – vi aftenskaffer nu på DAGMAR, mens solen lister der ned ad og skruer ned for varmen!
27 sømil.

Torsdag den 26. juli

Kl. 8.45 forlod vi parkeringsbåsen ved broen og begav os ud i det friske sommervej: solskin og let vind fra NV, så Bukhen gav også i dag den nødvendige hjælp til at komme videre. Vel ude af havnen mødte vi eskadren af de gamle sejlskibe, der var på vej ud af havnen med det sydfynske som destination. Vi gik sydpå med 5 – 6 knob på loggen og

2100 omdrejninger og nåede efter 3 timers sejlads til Schleimünde, hvor vi på ny blev mødt af en sejrende armada. Denne gang lutter lystbåde for udadgående. I det rolige fjordvand passerede vi masteskoven med Maasholm, hvorefter vi nød oplevelsen af de skovomkrandsede kyster ind til Kappeln. Her ventede vi ½ time på broåbningen kl. 13.45. Imens så vi på havnelivet i de lokale knejper langs nordsiden og på sildehegnene på den modsatte side. Også her oplevede vi en sejler med hovedet fuld af tomhed: I sin iver for at komme først gennem den åb-

nende bro, sejlede han med stærk fart bagfra tæt om vor styrbord side, så vi måtte foretage en pludselig bakmanøvre for ikke at kollideres. Der er åbenbart ikke noget som en broåbning, der kan gøre folk helt kuldrede! Men vi kom lykkeligt igennem uden skrammer og lagde til i ly af høje elletræer ved broerne i Sydhavnen. Og så blev der frokostskafet! En landlov gav et uventet møde med en Haderslevsejler, men ellers stod den på middagslur og bytur, men sommervarmen gjorde længslen efter DAGMAR's cockpit påtrængende, så vi fandt ret hurtigt tilbage til skyggen efter at have afleveret 13 euro til havnemesteren. Herfra kan vi se på trafikken ud og ind ad Slien, der består af lystbåde afløst af enkelte turbåde fyldt med turister.

24 sømil

Fredag den 27. juli.

Ænderne i Kappeln er særdeles intelligente! Så snart de spotter en søv-nig sejler i cockpittet, stiler de målrettet hen til ham og stirrer med den største selvfølgelighed op for at få serveret morgenbrød! Nu er skipperen på DAGMAR ikke sådan at lokke, så flokken fandt skyndsomt et nyt offer. Vi indtog vor morgenmad i fred for fjerkræet, hvorefter vi gik ud fra Kappeln med kurs mod Sleswig ligesom et hav af andre sejlere kl. 10,00. Vi mødte en sommerdag i dejlig sol med let vind fra øst, der gav

luft til genuanen, der i dag hjalp BUKH'en, når vind og retning passede. Med 5 – 6 knob gled vi stille ind langs Sliens kyster, hvor grønne marker og skove blev afløst af masteskove fra masser af sejlere ved alle småbyer. Ved Lindaunis måtte vi vente 3 kvarter på toget før broen åbne-

de. Igen oplevede igen en tæt trængsel af stressede sejlere og en udflugtsbåd, der skulle passere en rigtig smal broåbning med modgående trafik, men tilstedeværelsen af en patruljebåd fra "Der Polizei" fik dog skabt en vis orden! Herefter gik det fredeligt gennem åbne og snævre

farvande til vi nåede Misunde, hvor fær- gen passerede ret foran os med gule roterende advarsels- lamper. 50 m tilbage- lægger den tværs over løbet, men er standsmæssigt ud-

rustet med radar og lys! Herefter nåede vi Grosse Breite med masser af vand og "Wikinghøjhuset" samt tårnet fra Schleswigs domkirke i horisonten. Inden længe nåede vi så et særdeles smalt løb med masser af køer til styrbord, hvorefter byen kun kom nærmere og nærmere. Kl. 14 gik vi ind i Stadthafen og fandt en plads med kik op til Domkirken og bagud til Hedeby. Nu ser vi frem til at se nærmere på seværdighederne i denne gamle danske by.

Lørdag den 28. juli.

Knap var "morgenvasken" overstået før der gik hul på de sorte regn- skyer, der hastigt nærmede sig fra syd. Fra kl. 9 faldt regnen tungt og det så ud til at blive en formiddag på DAGMAR. Der er heldigvis kaffe på kanden og "medicin" i skabet! Havnepenge er her 14 Euro (ca. 110 kr.), og for dem får vi bestemt valuta. Sjældent er der set så fine bade- og toiletforhold, hvor et varmt brusebad ikke koster poletter eller anden mærkelig valuta. Hot Spot internet er gratis ligesom strøm og vand. Ikke mange steder i DK kan måle sig med denne kvalitet til samme pris! Oven i hatten får man ved ankomsten en lille bærepose med rabatku- poner til udvalgte forretninger og en lille playmobildims til evt. letma- troser. Og så fandt hovmesteren det rigtig hyggeligt, at der kunne kø- bes is på kajen af to søde dansktalende piger fra A.P.Møllerskolen. Da skyerne var løbet tør for vand ved 14-tiden, havde vi fået en del mere at sejle i. Vejret blev fra da af stadig bedre, så jeg blev fristet til en bytur til bageren for at hente de gratis bonus-"brøtchen", der blev

19 sømil.

tilgængelige sammen med havnepengene. Også hovmesteren lod sig lokke af det lune sommervejr, så vi begav os sammen på bytur med Domkirken som mål. Det imponerende 112 m høje tårn fra 1896 drager os til sig gennem smalle gader med små hyggelige huse i bydelen Holm. Det store kirkerum, der i sin oprindelse stammer tilbage fra før år 1000, er imponerende med sine flotte glasmalerier i de slanke gotiske vinduer. Det er af ganske anden kunstnerisk

kvalitet end de misfostre, der præger domkirken hjemme i Ribe. Kirkerummet er noget dunkelt, men

stemmer sindet til eftertanke. Det store 12 meter høje Bordesholm-alter i træskærerarbejde med næsten 400 personer viser Jesu lidelseshistorie, og i kapellet ved siden af ligger sarkofagen over den danske konge Frederik den 1. Selve liget ligger i Domkirkens krypt! Det siges også, at den danske kong Niels er begravet i Slesvig Domkirke, men graven kendes ikke.

Det gamle rådhus

Fra kirken sivede vi gennem Holms smalle gader forbi det gamle rådhus og kapellet midt i byen, til vi fandt hen til Johannes klosteret, der nu fungerer som bolig for ældre ligesom Sct. Catharinæ klosteret derhjemme. En overdækket klosterrundgang omkring en lukket gård var en

særlig oplevelse i de gamle bygninger. På tilbagevejen til DAGMAR passerede vi den stribe af Autocampere, der skulder ved skulder klemte sig sammen ved kajkanten. Enkelte steder var der lige plads til et par

klapstole med bord og en hundeskål mellem bilerne. Ellers var det så som så med charmen og udsigten! DAGMAR kan ikke drøne ud ad landevejen eller sidde i trafikpropper ved storbyerne. Hun kan finde de skønneste steder med fred og ro, hvor man er sig selv. Derfor vil vi aldrig bytte!

Aftenen sluttede med solnedgang og hygge i cockpittet, mens domkirken store klokker blev afløst af inciterende rytmer fra et "vikingeorkester" fra pladsen langt henne ad stranden mod vest.

Søndag den 29. juli.

En smånasset søndag med overskyet vejr og let NV-lig vind med regn, der begyndte sammen med indtagelsen af morgenkaffen. Det holdt op så det passede med, at vi kunne gå i tørvejr til gudstjenesten i Sleswiger Dom kl. 10. Det var da spøjst at opleve en anderledes evangelisk gudstjeneste, og i salmebogen fandt vi det således påfaldende, at Grundtvig **kun** var ophavsmand til 3 af bogens salmer: "Kirken den er et gammelt hus", "Som forårssolen morgenrød" og "Alt står i Guds Faderhånd". Kirkerummet imponerede igen i dag, især da det store orgel fyldte hver en krog med herlig musik!

Så var der efterfølgende frokost på DAGMAR med en heftig regnbyge til middagssøvn, men så blev cyklerne landsat og klargjort til togtet vestpå til Gottorp Slot.

Parkeringspladsen var fyldt af besøgende, men vi fandt en idyllisk bagindgang over voldgraven, hvor vore cykler fik en fyrstelig plads i por-

ten! Slottet, der i dag rummer et stort og flot museum, fik sin nuværende plads på en ø i bunden af Slien i slutningen af 1100-tallet, hvor Valdemar den store lod opføre en befæstet bygning, der kaldtes "hele Danmarks lås og lukke", da hovedfærdelsåren dengang og i de følgende århundreder helt op til 1864 gik øst om de fugtige marsk- og engområder og vest om Sliens vande.

Kirkeudsmykning fra middelalderen

Våben fra middelalderen

De store slotsbygninger og de flotte rum vidner om en utrolig rigdom og velstand hos fyrsterne her i Sleswig-Holsten. Inden vi forlod slottet

skulle vi selvfølgelig se Nydambåden, der tro-
nede alene og maje-
stætisk i en stor hal ved
siden af. 23 meter lang
og 3,5 meter bred med
plads til 45 mand,
hvoraf 36 var roere,
bygget omkring år 320
af egeplanker – så er
DAGMAR godt nok lil-
lesøster, men det er
hun jo vant til!

Bagindgangen over voldgraven

Mætte af indtryk besteg vi cyklerne, men fik en lidt længere tur tilbage, da vejene pludselig havde forandret sig! Vi fandt dog ruten forbi bageren og belønnede os selv med en flødekage til kaffen.

Resten af dagen fordøjede vi de kulturelle indtryk på DAGMAR mens vi indtóg lige dele åndelig, flydende og fast føde.

Mandag den 30. juli.

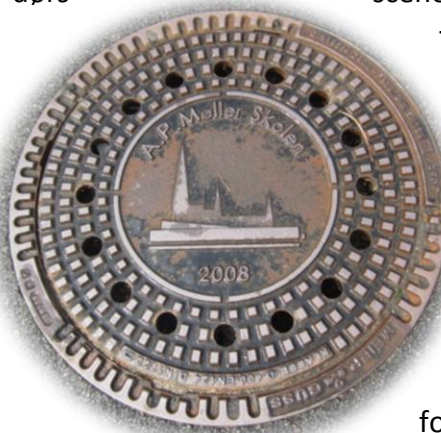
Overskyet med regnbyger fra SV, så vi krøb i formiddagsly på DAGMAR med kaffe og bøger. En trøst var SMS'n fra Erling, der kunne fortælle, at derhjemme stod regnen ned i stænger! Her holdt det dog pause før

middag, så vi entrede cyklerne og kørte ud til området, der hedder Freiheit øst for byen. Her lå tidligere en kaserne, men er nu hjemsted for A. P. Møller skolen.

En helt igennem første classes kvalitetsbygning af specialfremstillede gule mursten og kobber og med de samme topmoderne omgivelser: klatrevæg, skateboard bane, diverse boldbaner, atletikanlæg og uden-sceneanlæg. Kvalitet ned til mindste detalje

– selv kloakdækslerne var med skolens bomærke! Skolen har plads til 650 elever, der går fra 7 – 10 klasse med efterfølgende studenterlinie. Den flotte bygning ligger med en storslået udsigt ud over Slien. Det er helt enestående, hvad Mærskdynastiet donerer til det danske samfund! Vi nåede tilbage til DAGMAR rettidigt til at komme i ly for et tordenvejr med regn, hagl og blæst, mens vi indtog den sædvanlige nærende frokost bestående af grønt, fisk og flydende. Vi lod uvejret tage den tid, der skulle til inden vi atter besteg cyklerne for langs Sliens ky-

ster at nå frem til Hedeby lige over for havnen, hvor DAGMAR ligger. Nu havde vi om formiddagen set den nyeste og mest moderne frembringelse i Schleswig – nu ville vi også besøge det ældste: området, hvor vikingernes handelscentrum Hedeby lå inden for den vold, der blev opført for 1100 år siden. Den friske blæst fra vest jog skyerne bort, så vi fik sol på ærmet, da vi cyklede af sted. Vi drejede af og fulgte en sti gennem en træbevoksning af høje træer langs en stejl skrænt til vi nåede ringvolden om datidens handelsmekka.

Nogen vil sikkert sige: Nå, var det bare det! For mig var det en stor oplevelse at se ud over en gammelt historisk lokalitet, der via sine udgravninger har bidraget i den grad til vor viden om vikingerne. DAGMAR sejlede ind ad Slien i år 1012 ligesom handelsfolkene her gjorde år 1012! Og så har stedet også haft en afgørende indflydelse vort lands og folks historie, da Dannevirke med Margrethevolden har sin begyndelse her. Anlæggets størrelse indgyder også vore dages besøgende stor respekt, idet den eneste anlægsresource, man rådede over, var den menneskelige – selv om det nok var slavearbejdere!

Ansgar – også kendt fra Ribe og omegn – har fået sin egen markering i form af et monument ved siden af den nuværende kirke i Hedeby. Efter gårsdagens museumsvandring på Gottorp Slot, var behovet for flere montre-indtryk begrænset, så vi sprang museet i Hedeby over. Vi har set glasperler og vikingskibe, våben og dingener i massevis hjemme i Ribe.

Schleswig Domkirke set fra Hedeby Lystbådehavn

På hjemvejen gjorde vi vort til, at området ry som handelsplads blev understøttet, idet den lokale Netto blev ransaget af hovmesteren. Så fik man smage den lokale Dithmarcher Urtyp!
Nu kan vi ikke rumme mere Schleswig, så vi planlægger afsejling i morgen. Der er kun en vej at sejle, så det er ret nemt!

Tirsdag den 31. juli

Kl. 9 listede vi ud fra broen i Stadthafen i Schleswig. Vinden var let til frisk fra SV med drivende sommerskyer – et rigtigt koldfrontsvejr, men solen gjorde da sit til at lysne på situationen. Vel ude af havnen satte vi genuaen og lænsede stille og roligt ud af Slien med 3 – 4 knob på loggen. Det gav os til til at nyde de landlige omgivelser – igen blev blikket draget af det høje domkirketårn, men også A. P. Møller Skolen

spottede vi, som den flot tog sig ud fra søsiden. Ellers blev den store Schlei-tur langs de skovbevoksede kyster og store marker kun afbrudt

af de snævre løb ved Mysunde og Lindaunis, hvor vi ventede et kvarter på at broen åbne, og ved Arnis, hvor endnu en trækfærge krydsede det smalle farvend foran DAGMAR. I Kappeln var havnen ved ASC optaget ved alle pæle, men ved havnefogedens bistand, fandt vi en alterna-

tiv plads ved 15-tiden sammen med andre gæstesejlere. I dag har vi stort set kun haft genuaen sat, mens BUKH'en har holdt hvil.

18 sømil.

Onsdag den 1. august.

Fint vejr med sol og lette sø-lige vinde i Kappeln. Et opkald fra Torben Bramming i Ribe fortalte, at vor gode ven Maren Petersen var død og skulle begraves på lørdag. Efter morgenskafningen passede vi afsejlingen med broåbningen 11,45, og listede ud i den yderste del af Schlien med BUKH'ens hjælp sammen med den prop af både, der sammen med os hastede gennem broåbningen. Efter de smalle løb til

Schleimünde, spredtes flåden i en som i vifte, då Østersøen åbnede sine vande. Vi lagde kursen nordpå mod Sønderborg og gik med sejl 3 – 4 knob i en let SØ-lig vind agten for tværs. Hen på dagen ændredes kursen og vi lænsede med lav fart, så BUKH'en måtte træde til igen. Vibeke havde sagt tidligere, at den havde en mislyd, så jeg checkene

lige motorrummet, som jeg fandt sort af sod! Der var en læk på udstødningsrøret. Ikke noget farligt, men det skabte et modbydeligt svi-neri.

Støt står den danske sømand!

Vel ankommet til Sønderborg, fandt vi lystbådehavnen fyldt til sidste plads. Vi fik dog plads inderst inde, hvor vi gjorde skuden klar og fik i telefonen talt med både Torben Bramming og Hans Jørgen, så alle aftaler er på plads omkring Seem kirke. Udstødningsrøret fik en forbindelse med Gaffa-tape, men rengøringen må vente, til vi ligger i Haderslev. Det kræver en større ildhu! I aften ser vi solen gå ned over Dybbel Banke med møllen i silhuet. Det er stadig et strejf af Danmarks historie over DAGMARS sommertogt!

32 sømil.

Torsdag den 2. august.

Morgenskaftning og –tandbørstning foregik i den vindstille morgenstund, mens solen var at se bag de høje skyer. Havnemesteren lovede regn i dag. Morgenen var varm og stille, så da DAGMAR lagde ud for at gå gennem CHR. X's Bro kl. 09.00, gik BUKH'en fint roligt med sin nye bandage! Efter broen måtte den blive ved gennem et solfyldt, blankt Allsund, hvor der var langt til det lovede regnvejr.

Skoven ved Arnkilsøre, hvor de prøjsiske soldater gemte sig inden overgangen til Als i små flåder, efter de i 1864 havde nedkæmpet den danske hær i skanserne ved Dybbøl

Ved Hardeshøj hilste vi på færgen "Bitten Clausen", der efterfulgte den gamle Vindebyfærge Fritz Juel på overfarten, og mens vi passerede indsejlingen til Dyvig, tårnede de sorte skyer sig op i syd inde over Broager. Kl.11,30 begyndte regnen så småt at falde, og kalechen blev lukket på DAGMAR, der nu stod nordpå med 5-6 sek/m vind lige i snotten. Jeg sad og funderede over den forskel, vi danskere og tyskere har med hensyn til at navngive vore skibe. Vi bruger mest personnavne – gerne pigenavne – eller navne fra naturen. På tyske både har jeg set følgende navne: "Enterprise", "Comet", "Open Air", "Seabus" eller hvad med "Gaddastrophe"! "DAGMAR af Ribe" slår vel dem alle?

Jo nærmere Årø Sund kom, jo mindre regn og vind, så i fint magsvejr gik DAGMAR ind for at fylde brændstof på tanken – 51 liter diesel blev det til, og så gik det videre mod Haderslev, hvortil vi kom kun overrasket af en enkelt byge undervejs. Slien og Haderslev Fjord har nogle lighedspunkter hvad natur angår, men hvad angår trafik, er de som nat og dag. På Slien myldrede skibe omkring DAGMAR fra alle retninger, men her på fjorden var vi næsten helt alene! Det er dejligt at være hjemme igen.

34 sømil

Indsejlingen til Haderslev Fjord ved Ørby Hage

Lørdag den 11. august.

Sommer og sol med svage vinde da vi atter stævnede ud fra Haderslev. Første mål: pælene, hvor en god frokost gjorde sit til, at der skulle liges en halv time på den ene side! Så stod vi mod Bågø, mens BUKH'en brummede under dørken og vi indsnusede havluften, der næsten ikke flyttede sig. Derfor var mange både lagt fra land, og mange af dem

havde fyldt havnen på Bågø, så vi fortsatte til Torø Huse, hvor der også var godt besøgt. En ledig pæl i naturhavnen fandt vi dog, og så stod den på aftenskafning og -hygge, mens solen sænkede sig i vest.

17 sømil.

Søndag den 12. august.

Mens mågernes morgenskrig lød over Torø Huse naturhavn, startede kaffebryggeriet på DAGMAR. I stedet for en propfyldt Bågø havn med kø, hunde og hurlumhej, var det her det rene balzam for sjælen. Lille Dagmar blev gjort landgangsklar, og snart efter travede vi i sommersolen rundt på Torø's vestlige del, som vi ikke tidligere havde besøgt. Det bragte os tæt på Torø's historie, som er nok så spændende.

Harald Plum stiftede i 1908 The Crown Butter Export Co. og i 1916 Transatlantisk Kompagni, der var oppe på at have 127 datterselskaber og afdelinger under sig. Harald Plum var kendt som gullaschbaron og

forsynede tropperne på begge sider af Første Verdenskrig med dåse-
mad af tvivlsom kvalitet. Den russiske revolution 1917 var et hårdt slag
for Plum, der havde satset på handel med Rusland. Selskabet gik kon-
kurs i 1922, og trak også Landmandsbanken med sig i faldet, eftersom
banken havde investeret ca. 600 millioner i kompagniet, hvilket er ca.
17 milliarder nutidskroner som er et betragtelig beløb. Plum gik dog
relativt uskadt ud af konkursen, og gjorde nu The Crown Butter Export
Co. til sin base. Firmaet udvidede og blev til Nordisk Trust Co., som om-
fattede 20 firmaer. Men Harald Plum var dyr i drift, og de banker, som
ydede kredit, blev skeptiske og iværksatte undersøgelser. Politiet blev
involveret, og i 1929 lå der anklager om bedrageri, falsk regnskabsaf-
læggelse, udstedelse af falske obligationer m.m. Aktionærerne mistede
ca. 20 millioner kroner, som er ca. 450 millioner nutidskroner, og Ha-
rald Plum begik selvmord på Thorøgård på Thorø, inden forhørene star-
tede.

Plum havde købt hele øen Thorø ud for Assens i 1917 og lod Thorø-
gaard restaurere ved arkitekt Aage Lønborg-Jensen, haven var tegnet af
G.N. Brandt, og i 1926 lod han en stor skulptur af Carl Bonnesen, Thors
Kamp med Jætterne, opstille på øen. Efter Plums død blev øen i 1930

solgt til Københavns
Kommunelærerfor-
ening, der lod Monu-
mentet pille ned 1958
og transportere til
Odense, hvor det i dag
står ved Haustrups
Fabrikker. I 1929 på-
begyndte han byggeri-
et af Vesterborg, der
skulle være et lokalt
handels- og søfarts-
museum. Udformnin-

gen skulle være en hybrid mellem Rundetårn og Trinitatis Kirke, dog
her med tre fløje, det var stort tænkt, men byggeriet nåede kun til en
etages højde, det
skulle have været
tre etager, men
det måtte opgives
og blev færdig-
gjort med 2 eta-
ger af Køben-
havns Kommune-
lærerforening.
Bygningen er i
dag feriekoloni.

Søndag forventede vi, at alle skulle hjem på arbejde dagen efter, så nu måtte der da være plads på Bågø - og jo! Der var ingen bøvl! Efter en lille times sejlads for sejl i en laber brise fra SØ, anduvede vi Bågø havn. Frokost blev skaffet, og så var der "rundt om søen"-vandring i det fine solskin. Dog begyndte sorte skyer at nærme sig fra øst, men det blev kun ved truslen. Og selv om også himlen over havnen formørkedes og skuder stimlede sammen, foregik resten af dagen i god ro og orden med flot solnedgang i vest!

5 sømil.

Mandag den 13. august.

Så var det arbejdsdag, og Leni og Jens måtte af sted. Derfor lovede vi bedsteforældreservice mandag aften i Lindved. Det forhindrede os dog ikke i at nyde morgensolen bag den rustne hollandske skrotbunke, der havde lagt sig yderst på havnemolen.

Men så gik det på en formiddagstur til Haderslev i let østlig vind med både høj cigarføring og lette drinks til besætningen.

12 sømil

Søndag 19. august.

Højsommer! Blå himmel, sol, termometeret sneg sig op mod de 30 grader og vindstille! Vibeke havde gjort klar til en frokost på DAGMAR efter kirketid, så kl. 13,00 indtog vi en plads ved pælene efter at være blevet overfløjet af havørnen, der kredsede lavt over fjorden og de omkransende landområder. Herefter gik det ud ad den blanke fjord til det lige så blanke Lillebælt med BUHK'en summende under dørken til vi nåede Årø.

Det var rigeligt varmt under parasollen, så en afsvalede landlov med skygge og lidt koldt og lækende gjorde godt. Samtidig blev der lejligh-

hed til at samle strandmalurt til kryddersnapsen. Den var der rigeligt af i modsætning til vore gode "valnøddesteder", der helt har svigtet os i år.

Kl. 16 forlod vi Årø og lod BUKH'en fortsætte sin snurren, til vi nåede tilbage ved 18-tiden.

20 sømil.

Tirsdag den 21. august.

Vejrudsigten forudsiger, at det nu er sidste sommerdag i august, så fra morgenstunden af stod den på sejltur med DAGMAR. Og hvem sidder så på sin yndligspæl og fintænker denne stille formiddag ved Haderslev

Fjord, mens vi lister forbi? Jo, det gør selvfølgelig den allesteds nærværende havørn!

Selv ikke "Helene" fyldt med nordjyske turister får denne statelige fugl til at løfte en vingefjer! Og DAGMAR kender den jo og værdiger os ikke et blik. Vi stævner derfor ganske ufortrødent videre mod Bågø, hvor vi stadig har en cykellandgang til gode.

Mange kroge skal undersøges undervejs til byen, hvor målet for vore anstrengelser er det fine lille lokale museum i "Hestestalden"

Mange gamle redskaber og sager fra tidlige tiders øliv er samlet her. "Gamle"??? Adskillige af køkkensagerne husker jeg i brug hjemme i min drengetid - det er tankevækkende, at de nu er egnede til museum!

Og så er det jo den tid på året, hvor blommerne hænger faretruende lavt, og mavepinerne truer, hvis øjnene ikke kan få nok!

Det skotske højlandskvæg er klædt godt på, så ved den skyggefulde skov var der trængsel - måske kan man kalde det køer? Pumpestationen havde på trods af den tørre periode stadig arbejde at gøre.

Så var Tour de Bågå på det sidste, og kursen er sat mod havnen i fint sommervej. Marken, der nylig bar korn, bliver straks tilsået med næste års afgrøde. Den får god gavn af de næste dages nedbør, hvis metrologerne får ret. Vi fik imidlertid det bedste magsvejr med sol og lette vinde tilbage til Haderslev, hvor vi ankom kl. 18,00.

24 sømil

Tirsdag den 4. september.

Belæsset med termokande, madpakke fra Brugsen og en pakke bleer til DAGMAR, gik vi ombord sidst på formiddagen for at "tørre op" i motorrummet efter en gang brændstoflækage. Nogle bleer tog det værste, og så trængte vi til en stille tur med genuaen ud til pælene for en varm, frisk septembervind af SV. Her gjorde madpakken stor gavn - ja, den måtte efterfølges af en middagssøvn i solen, mens vindens susen lød fra trætoppene. Således restitueret gik det for en TÆT BUKH tilbage til broen, hvor skuden blev behørig klargjort og gummibåden pakket sammen og hjemført.

7 sømil.

Mandag den 10. september.

20 grader på termometeret! Det blev en tur til Stevelt. Skyet med let til frisk varm vind af SV ledsagede os ud ad fjorden til broen yderst ude på styrbord side. Her skaffede vi madpakker i sol med udsigt over indsejlingen. Herefter var der landlov med en travetur i den varme septembersol, hvor prikbladet perikon i en mængde til flere liter bitterdrum stadig blomstrede i vejgrøften. Tilbage på DAGMAR gav de indsejlende både god underholdning - især en tysk 42 fods X-Yacht underholdt, thi skipperen viste stor entusiasme og lod skuden krydse ind gennem det smalle løb ved Stagodde i en frisk vind. Da han ikke var stedkendt, måtte han lære fjorden at kende på den hårde måde: 5 m syd for den røde afmærkning ved odden gik den på grund i et gevaldig bums for fulde sejl! Hurlumhej, hurlumhej!! Sejl blev bjærget og motor startet, og efter kort tid kom de fri og fortsatte indad - men ikke for sejl! Skuden hed for øvrigt "extra fun"!

Og det fik vi da også, da vi senere på eftermiddagen stod fjorden ind i en frisk vind fra vest.

13 sømil

Onsdag den 10. oktober

Efterårsinspektion på Haderslev fjord - først med byger, siden med sol og let til frisk vind af NV. Bøjemesteren fra Årøsund mødte vi ved Starup kirke, hvor de udlagte "nummerkugler" blev inddraget for vinteren, da Helenes tursejlad er ophørt. Ved den røde afmærkning, der har mistet sin topbetegnelse 500 m før Løhnt lå vi 5 m på den rigtige

side (N for) af afmærkningen i sejlrenden for at give plads til bøjemesteren, der kom vestfra. Pludselig viste ekkolodet 1,3 m og bums! Der gled

DAGMAR hen over en knold for straks efter at ligge på 5 m vand igen. Og så var det endda højvande i fjorden i dag.

Bøndernes marker havde taget efterårsfarve: mørke og lysegrønne, mens skoven langs fjorden begyndte at tage flere spraglede nuancer.

På vor videre færd hilste vi på vor ven havørnen, der højt svævende over træerne iagttog en flok heste, der alligevel var for stor en mundfuld. Ved Ørby hage vendte vi skuden efter at have luftet genuaen og stod vestpå til pælene, hvor vi fik en bid mad plus en halv time på ryggen. Så gik det atter tilbage til havnen, hvor havnefronten ændrer sig dag for dag, når nye, store kontorbygninger og lejligheder breder sig, hvor tidligere foderstoffirmaer havde hjemme.

19. maj

5 måneder senere

16 sømil.

Torsdag den 18.oktober.

En tidlig fjordtur med Jens til Årøsund, for at fylde dieseltanken op til vinter.

Og nu havde træerne langs fjorden taget efterårsfarve, der lyste op, selv om solen beskedent holdt sig tilbage - dog, den lette søndenvind 4-6 m/sek. gjorde efterårsdagen til en fin tur. Ved Ørby Hage sattes alle sejl, og for et par kryds på bidevind nåede vi tanken på molen, hvor vi fyldte **35 l diesel** på DAGMAR, hvorefter vi lænsede tilbage med 3 - 4 knob indtil vinden lagde sig ved Bæk mølle. BUKH'en sejlede os til pælene, hvor vi gjorde det behageligt med lidt frokost og varme fra fyret. Kl. 14 var vi tilbage ved broen

20 sømil.

Mandag den 22. oktober.

Sejlene blev afrigget og apering blev bragt i land og kørt hjem for vinteropbevaring.

Tirsdag den 23. oktober.

Erling hjalp til, da masten blev afrigget og bragt på plads i masteskuret.

Lørdag den 28. oktober.

Så kom DAGMAR på land. En kold frostmorgen, hvor skuden var dækket af is og et tykt lag rim og fortøjningerne stive af frost, gjorde den sidste tur fra broen til kranen en kold fornøjelse. Dog inden længe fik solen magt, og DAGMAR kom på plads i sit stativ - i år så yderligt på bådpladsen, som aldrig før. Og fra sin vinterplads hilste hun af med vor gode ven Havørnen, der forfulgt af en skræppende krage svævede hen over os på sine mægtige vinger. DAGMARS bund var mørk af alger og slim, men ikke mange rurer var at se, så en gang med højtryksrensere gjorde atter bunden glat og ren.

En stivfrossen DAGMAR venter på kranen

Bolværksmatroser

Op af vandet!